

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/306/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615208614
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5615208614.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Friendly Finance Slovakia, s. r. o., so sídlom v Košiciach, Hlavná 104, IČO: 47 243 368, zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, J. Kráľa 7, proti žalovanej P.F. U., F.. XX. X. XXXX, bytom A. E., P. XXX, o zaplatenie 314,28 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 200 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 200 eur od 15. 4. 2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalobcovi s a p r i z n á v a náhrada trov konania vo výške 5,03 eura a náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 21,73 eura, ktoré je žalovaná povinná zaplatiť advokátovi žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou súdu dňa 20. 10. 2015, sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia 314,28 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 249,28 eura od 15. 4. 2013 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako spotrebiteľom došlo dňa 26. 3. 2013 k uzatvoreniu rámcovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb a zároveň zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, a to tým, že žalovaná prijala návrh rámcovej zmluvy a zmluvy, na základe ktorých jej poskytol krátkodobý bezúčelový, bezúročný úver vo výške 200 eur. Predpokladom uzatvorenia zmluvy a rámcovej zmluvy bola registrácia žalovaného ako spotrebiteľa na adrese internetového sídla žalobcu ako veriteľa, za účelom zriadenia užívateľského účtu a žiadosť o uzatvorenie zmluvy. Žalovaná sa zaviazala vrátiť celkovú čiastku 249,28 eura, ktorú tvorí súčet poskytnutého úveru a celkových nákladov za poskytnutie úveru vo výške 49,28 eura. Úver s príslušenstvom sa stal splatným 14. 4. 2013. Žalobca vyzval žalovanú na úhradu záväzku, pričom, v zmysle čl. IV. bod 5) rámcovej zmluvy si uplatnil náhradu skutočne vynaložených nákladov v celkovej sume 65 eur. Spolu predstavuje žalovaný nárok 314,28 eura.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd vo veci ústne pojednávanie nenariaďoval, keďže sa jednalo o drobný spor (nakoľko výška žalovanej sume nepresiahla 1000 eur). Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené uznesením zo dňa 23. 11. 2015, č. k. 10C/306/2015-20, vyveseným na úradnej tabuli súdu dňa 23. 11. 2015, zveseným dňa 4. 12. 2015, teda najmenej 5 dní pred vyhlásením rozsudku.

Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, a to zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, rámcovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb, upomienky, urgencie, upozornenia, poslednej výzvy a výpisu z účtu, súd zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 26. 3. 2013 bola žalobcom podpísaná zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru, v ktorej je ako dlžník uvedená žalovaná. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie bezúročného spotrebiteľského úveru vo výške 200 eur a záväzok dlžníka vrátiť úver s prísľušenstvom v celkovej výške 249,28 eura v lehote splatnosti do 14. 4. 2013. Podľa zmluvy celkové náklady na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy predstavujú ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 473,5 %. Celkové náklady spotrebiteľa sú tvorené poplatkom za poskytnutie úveru v sume 49,28 eura. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov pre zmluvnú splatnosť od 3 do 6 mesiacov predstavuje 418 %. Podľa zmluvy, náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. o, p, t, u, w, x) zákona o spotrebiteľských úveroch sú obsiahnuté v rámcovej zmluve, uzavretej medzi veriteľom a spotrebiteľom.

Žalobca ako veriteľ podpísal rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb, v ktorej je ako spotrebiteľ uvedená žalovaná. Predmetom zmluvy je rámcová úprava práv a povinností zmluvných strán bližšie upravených v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru a v dohodách o zmene dohodnutých zmluvných podmienok. Podľa čl. IV. ods. 5) rámcovej zmluvy v prípade omeškania klienta so splátkami úveru je klient povinný zaplatiť veriteľovi skutočne vynaložené náklady spojené s ich vymáhaním, ktoré predstavujú za spracovanie a urgenciu pri omeškaní s úhradou 15 eur pri prvej upomienke, pri druhej upomienke 10 eur, pri tretej upomienke 10 eur a pri štvrtej upomienke a príprave prípadu na vymáhanie 30 eur. Podľa čl. IV. ods. 8) zmluvy je ročná percentuálna miera vypočítaná rovnicou podľa zákona, ktorá kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov úveru na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok dlžnej sumy, vrátane poplatku za poskytnutie úveru na druhej strane, pričom v zmluve je uvedený vzorec výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov.

Upomienkou zo dňa 19. 4. 2013 vyzval žalobca žalovanú na úhradu sumy 264,30 eura, urgenciou zo dňa 23. 4. 2013 ju vyzval na úhradu sumy 274,30 eura, upozornením zo dňa 30. 4. 2013 na úhradu sumy 284,30 eura a poslednou výzvou zo dňa 7. 5. 2013 na úhradu sumy 309,30 eura.

Podľa výpisu z účtu žalobcu bola dňa 26. 3. 2013 poukázaná bezhotovostná platba vo výške 200 eur na účet, uvedený v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru ako účet žalovanej.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25d zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), ustanoveniami § 9 ods. 11 a § 24 ods. 1 sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. septembrom 2014.

Podľa § 25f zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), ustanoveniami tohto zákona sa od 1. apríla 2015 spravujú aj právne vzťahy upravené týmto zákonom, ktoré vznikli pred 1. aprílom 2015; vznik týchto vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. aprílom 2015 sa však posudzujú podľa predpisov účinných pred 1. aprílom 2015, ak v odsekoch 2 až 6 nie je ustanovené inak.

Podľa § 1 ods. 3 písm. l/ zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom nie sú: úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 2 písm. c/ zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené F. T. J..

Podľa § 24 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhej vety, § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 15 až 17, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až z), ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a 25.

Podľa § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/, b/ zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

Podľa § 40 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba L. B. T. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, mal preukázanú jej dôvodnosť. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázané, že na základe rámcovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených služieb a zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru poskytol žalobca žalovanej úver vo výške 200 eur. Medzi žalobcom a žalovanou vznikol spotrebiteľský právny vzťah, nakoľko zmluva o úvere bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Zmluva, uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou, však nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nakoľko úver, poskytnutý žalovanej, mal byť splatený v lehote nepresahujúcej 3 mesiace (§ 1 ods. 3 písm. l/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Žalobca však, v zmysle ustanovenia § 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch, mal postavenie tzv. iného veriteľa, nakoľko v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom, v predmetom prípade v zmysle § 1 ods. 3 písm. l/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa zákonného ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch sa však aj na zmluvu o úvere, uzatvorenú iným veriteľom, ktorá nie je spotrebiteľským úverom, vzťahujú taxatívne stanovené ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, vrátane § 9 ods. 1 a § 11. Podľa uvedených zákonných ustanovení je podmienkou platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere písomná forma a jej absenciu zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Keďže žalobca v konaní nepreukázal uzavretie zmluvy o úvere so žalovanou v písomnej forme, považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcom predložená zmluva o úvere nespĺňa náležitosti písomného právneho úkonu v zmysle § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka, nakoľko nie je podpísaná žalovanou. Žalobca nepreukázal písomnú formu úverovej zmluvy ani v zmysle § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, nakoľko nepreukázal uzavretie právneho úkonu elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Keďže z výpisu z účtu v peňažnom ústave mal súd preukázané poskytnutie úveru žalovanej vo výške 200 eur, uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi len sumu poskytnutého úveru vo výške 200 eur a v zostávajúcej časti uplatnenej sumy podanú žalobu zamietol. Z dôvodu bezpoplatkovosti poskytnutého úveru súd zamietol žalobu v časti poplatku za poskytnutie úveru vo výške 49,28 eura. Súd zamietol žalobu aj v časti uplatnených nákladov v celkovej výške 65 eur, keďže žalobca nepreukázal platné individuálne dojednanie o povinnosti žalovanej platiť uvedené náklady. Pokiaľ v žalobe poukazoval na dojednanie, uvedené v rámcovej zmluve, toto, v zmysle vyššie uvedeného, nespĺňa náležitosti písomnej formy právneho úkonu.

Nakoľko žalovaná sa dostala s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, vzniklo žalobcovi právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,75 % ročne, ktorých výška bola v súlade s výškou úrokov z meškania podľa občianskoprávných predpisov, odo dňa nasledujúceho po splatnosti úveru, t. j. od 15. 4. 2013 do zaplatenia, avšak len z priznanej sumy istiny, t. j. zo sumy 200 eur a v zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania podanú žalobu zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd v konaní úspešnejšiemu žalobcovi priznal pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 200 eur, čo percentuálne činí 63,6 %, jeho neúspech 114,28 eura, čo percentuálne činí 36,4 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 27,2 % (63,6 % - 36,4 %). Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 27,2 % zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania, t. j. zo sumy 18,50 eura, čo činí 5,03 eura a 27,2 % z celkových trov právneho zastúpenia podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, t. j. zo sumy 79,90 eura, čo činí 21,73 eura, a to tarifnú odmenu za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby na súd po 24,90 eura (§ 13a ods. 1 písm. a/, c./ v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky), režijný paušál k 2 úkonom právnej služby vykonaným v roku 2015 po 8,39 eura (§

16 ods. 3 citovanej vyhlášky) a DPH 20 % z priznanej tarifnej odmeny a režijného paušálu, t. j. zo sumy 66,58 eura, čo činí 13,32 eura (§ 18 ods. 3 citovanej vyhlášky) . Nakoľko žalobca bol v konaní zastúpený advokátom, súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť náhradu trov konania k rukám advokáta žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.